

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๕/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ๒๖/๒๕๖๕

วันที่ ๒ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { ศาลแขวงบางบอน

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ หรือไม่

ศาลแขวงบางบอนส่งคำโต้แย้งของจำเลย (บริษัท เกรทเซ็นทรัล (อินเตอร์เนชั่นแนล) จำกัด) ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๗๙๗/๒๕๖๓ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ข้อเท็จจริงตามหนังสือส่งคำโต้แย้งของจำเลยและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า บริษัท โพลโค-ไทยน็อคซ์ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องบริษัท เกรทเซ็นทรัล (อินเตอร์เนชั่นแนล) จำกัด ที่ ๑ และนายอดิศักดิ์ แจ่มจิราศัย ที่ ๒ เป็นจำเลย ต่อศาลแขวงบางบอน ฐานความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ เนื่องจากจำเลยที่ ๑ ทำสัญญาซื้อสินค้าสแตนเลสหลายรายการและค้างชำระหนี้ค่าสินค้าโจทก์ โจทก์และจำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาประนีประนอมยอมความ และตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาประนีประนอมยอมความ โดยจำเลยที่ ๑ ตกลงจะชำระค่าสินค้าเป็นรายเดือนด้วยเช็คและส่งจ่ายเช็คเพื่อชำระหนี้ดังกล่าวแก่โจทก์ จำนวน ๗๐ ฉบับ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๓ โจทก์นำเช็คที่จำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๒ ส่งจ่าย

- ๒ -

เพื่อชำระหนี้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าว จำนวน ๖ ฉบับ เข้าบัญชีธนาคาร เพื่อเรียกเก็บเงิน แต่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินเนื่องจากจำเลยทั้งสองร่วมกันมีคำสั่งให้ธนาคารระงับ การจ่ายเงินให้แก่โจทก์โดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมาย เป็นกรณีที่จำเลยทั้งสองร่วมกันออกเช็ค เพื่อชำระหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมายโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น หรือในขณะที่ ออกเช็คกันไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้ หรือให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชี อันจะพึงให้ใช้เงินได้ในขณะที่ออกเช็คกัน หรือถอนเงินทั้งหมดหรือแต่บางส่วนออกจากบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงิน ตามเช็คจนจำนวนเงินเหลือไม่เพียงพอที่จะใช้เงินตามเช็คกันนั้นได้ หรือห้ามธนาคารมิให้ใช้เงินตามเช็คกัน โดยเจตนาทุจริต และทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย

ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลแขวงบางบอน จำเลยโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด อันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ ที่กำหนดความผิดและโทษอาญาแก่ลูกหนี้ที่ไม่สามารถ ชำระหนี้อันเป็นการผิดนัดชำระหนี้ในทางแพ่งและไม่ใช้ความผิดร้ายแรง ไม่สอดคล้องกับสภาพ การทำธุรกรรมทางการเงินและเป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพโดยเฉพาะการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน ประกอบกับคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบข้อเสนอแนะของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับแนวทาง การร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยว่า พระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดโทษอาญาแก่การกระทำที่ไม่ใช้ความผิด ร้ายแรงไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ อีกทั้งคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ ดังนั้น พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ ขอให้ศาลแขวงบางบอนส่งคำโต้แย้งดังกล่าว ต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

ศาลแขวงบางบอนเห็นว่า จำเลยโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ ซึ่งศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ จึงส่งคำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องนี้ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

- ๓ -

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วย มาตรา ๕ และยังมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็น เช่นว่านั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้แต่ให้ รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ ที่กำหนดแนวทางในการตรากฎหมายเพื่อให้รัฐพึงมีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น โดยกำหนดกรอบแนวทาง ทั้งในแง่เนื้อหาและกระบวนการจัดทำกฎหมาย รวมทั้งการดำเนินการภายหลังจากที่กฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว เพื่อมิให้รัฐตรากฎหมายที่มีผลเป็นการสร้างภาระแก่ประชาชนโดยไม่เหมาะสม มิใช่เป็นบทบัญญัติ ที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลโดยตรง จึงไม่มีกรณีที่พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจาก การใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ คำโต้แย้งของจำเลย ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

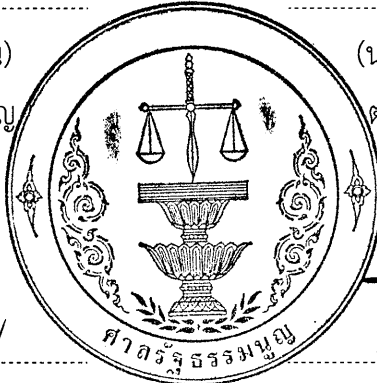
(คำสั่งที่ ๖๕/๒๕๖๕)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ